

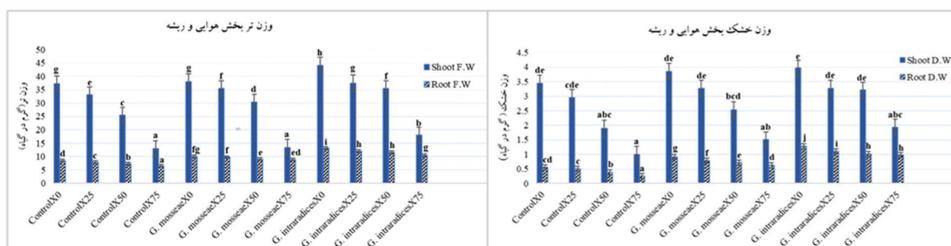
بررسی اثر همزیستی قارچ‌های مایکوریزا آربوسکولار در گیاه خارمریم (*Silybum marianum*(L.) Gaertn) تحت تنش کروم

زهرا ذوالفقاری^۱، علی گنجعلی^{۲*} و منصور مشرقی^۳

^{۱،۲،۳} گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران - *رایانامه: Ganjeali@um.ac.ir

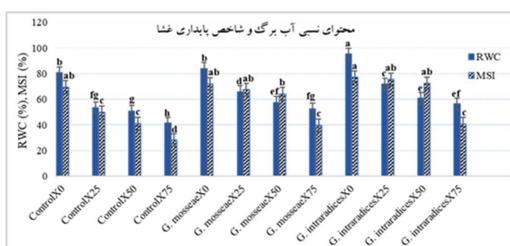
نتایج و بحث

نتایج نشان می‌دهد که تنش کروم و تلقیح قارچی هر دو بر وزن تر و خشک قسمت‌های هوایی و ریشه گیاه تاثیر دارند ($P < 0.05$). اثر ترکیبی این دو عامل بر وزن خشک قسمت‌های هوایی و ریشه معنی‌دار است، اما بر وزن تر قسمت‌های هوایی و ریشه معنی‌دار نبود. تلقیح قارچی اثرات منفی ناشی از تنش کروم را تا حد زیادی کاهش می‌دهد. تنش کروم باعث کاهش وزن تر و خشک قسمت‌های هوایی و ریشه می‌شود که این امر ناشی از اختلال در تقسیم سلولی، مهار رشد سلولی، تخریب پروتئین‌ها و کاهش فتوسنتز است (Shanker et al., 2005). با این حال، تلقیح قارچی با افزایش جذب مواد غذایی، بهبود فعالیت آنتی‌اکسیدانی و کاهش آسیب‌های اکسیداتیو، باعث افزایش وزن تر و خشک گیاه در شرایط تنش کروم می‌شود (Yeganeh et al., 2023).

شکل ۱: تاثیر تیمارهای مایکوریزا و تنش کروم بر وزن تر و خشک بخش هوایی و ریشه گیاه خارمریم. وزن تر بخش هوایی: Shoot F.W، وزن تر ریشه: Root F.W، وزن خشک بخش هوایی: Shoot D.W، وزن خشک ریشه: Root D.W.

تحلیل واریانس دوطرفه نشان داد که تنش کروم و تلقیح قارچ مایکوریزا هر دو تاثیر بسیار معنی‌داری بر محتوای نسبی آب برگ (RWC) و شاخص پایداری غشا (MSI) داشتند ($P < 0.05$) (شکل ۲). علاوه بر این، اثر متقابل کروم و مایکوریزا برای هر دو صفت معنی‌دار بود ($P < 0.05$)، که حاکی از وابستگی کارایی قارچ به سطح تنش کروم است. تلقیح قارچی به طور کلی تاثیر مثبت و معنی‌داری بر این دو شاخص داشت. این کاهش ناشی از تنش اکسیداتیو، اختلال در جذب آب و آسیب به غشا است و با شواهد علمی موجود درباره کاهش یکپارچگی غشا و افزایش پراکسیداسیون چربی‌ها در حضور کروم همخوانی دارد (Shanker et al., 2005).

شکل ۲: تاثیر تیمارهای مایکوریزا و تنش کروم بر RWC و MSI گیاه خارمریم.

منابع

- Hammami, H., & Eslami, S. V. (2024). Physiological and growth responses of milk thistle (*Silybum marianum* (L.) Gaertn.) to soil-applied herbicides. *Journal of Environmental Management*, 365, 121420. <https://doi.org/10.1016/j.jenvman.2024.121420>
- Singh, S., Parihar, P., Singh, R., Singh, V. P., & Prasad, S. M. (2016). Heavy metal tolerance in plants: role of transcriptomics, proteomics, metabolomics, and ionomics. *Frontiers in plant science*, 6, 1143. <https://doi.org/10.3389/fpls.2015.01143>

چکیده

کروم به عنوان آلاینده ماندگار و سمی خاک محدود کننده رشد گیاهان است. بهره‌مندی از قارچ‌های مایکوریزای آربوسکولار می‌تواند اثرات تنش کروم را کاهش دهد. آزمایش با سه سطح تلقیح قارچ (بدون قارچ، *Glomus mosseae*، *Glomus intraradices*) و چهار سطح کروم (۰، ۲۵، ۵۰ و ۷۵ میلی‌گرم بر کیلوگرم خاک) درگلدان اجرا شد. نتایج نشان داد که افزایش کروم منجر به کاهش وزن تر و خشک اندام‌های هوایی و ریشه، محتوای آب برگ و پایداری غشا شد. تلقیح با قارچ، به‌ویژه *G. intraradices*، اثرات منفی تنش را کاهش داد و رشد، صفات مورفولوژیک، حفظ آب برگ و پایداری غشا را بهبود بخشید.

مقدمه

آلودگی خاک با فلزات سنگین، به‌ویژه کروم (Cr)، یک چالش زیست‌محیطی است. فرم سمی‌تر کروم، Cr(VI)، به دلیل انحلال و تحرک بالا، سریعاً وارد گیاه شده و با اختلال در تقسیم سلولی، سنتز کلروفیل، فتوسنتز و فعالیت آنزیم‌ها، رشد گیاه را کاهش داده و استرس اکسیداتیو را افزایش می‌دهد (Shanker et al., 2005). خارمریم (*Silybum marianum*)، گیاهی دارویی از خانواده Asteraceae، به دلیل داشتن سیلی‌مارین برای درمان بیماری‌های کبدی و سرطان ارزشمند است. این گیاه به دلیل تولید بیومس خوب و تحمل نسبی به تنش‌ها، گونه‌ای مناسب برای استفاده در مدیریت خاک‌های آلوده به فلزات سنگین محسوب می‌شود (Hammami and Eslami, 2024). قارچ‌های مایکوریزای آربوسکولار با تقویت رشد، دفاع و مکانیسم‌های آنتی‌اکسیدانی، نقش کلیدی در افزایش تحمل گیاهان به تنش فلزات سنگین دارند (Yeganeh et al., 2023). پاسخ‌های فیزیولوژیکی خارمریم به تنش کروم با قارچ مایکوریزا کمتر بررسی شده است. لذا، هدف این پژوهش بررسی تاثیر همزیستی این قارچ‌ها بر رشد و شاخص‌های فیزیولوژیکی مرتبط با تحمل تنش در خارمریم بود.

مواد و روش‌ها

آزمایش به صورت فاکتوریل (قارچ: ۳ سطح، کروم: ۴ سطح) با سه تکرار در گلخانه دانشگاه فردوسی مشهد اجرا شد. قارچ‌های مایکوریزا همزمان با کاشت اضافه شدند و تیمار کروم به فرم دی‌کرومات پتاسیم ($K_2Cr_2O_7$) پنج هفته پس از کاشت در دو مرحله اعمال گردید. پس از اعمال تیمار، غلظت کروم خاک با روش استخراج مناسب اندازه‌گیری و با دستگاه ICP-OES تعیین شد. وزن تر برگ‌ها بلافاصله پس از برداشت اندازه‌گیری شد. سپس نمونه‌ها پس از شستشو، در دمای ۷۰ درجه به مدت ۴۸ ساعت خشک و با ترازوی دیجیتال (دقت ۰.۰۰۱ گرم) ثبت گردید. محتوای نسبی آب برگ طبق روش Barrs and Weatherley (1962) بر حسب درصد و با استفاده از فرمول $(FW - DW) / (TW - DW) \times 100$ محاسبه گردید. برای تعیین شاخص پایداری غشا از روش Blum and Ebercon (1981) با استفاده از فرمول $MSI = (1 - EC1/EC2) \times 100$ محاسبه شد.